

[Melchior.]

ikke folketinget så meget som en antydning af, hvad man ville have gjort, hvis man havde været alternativet i denne situation. Jeg vil gerne notere, at dette nok iagttages med nogen bedrøvelse i befolkningen og i hvert fald af mit parti.

Det andet, jeg har på hjerte, drejer sig om nogle mærkelige diskussioner, der har været i de sidste to dage herinde, om den lønramme, som ifølge augustforliget har været tilsigtet. Der har været ført mange diskussioner siden august måned om, hvordan de 6 pct. og de 2 pct. skulle forstås, men jeg har aldrig før hørt det fortolket på den måde, som flere, herunder hr. Christophersen både i går og i dag, har fortolket det.

Der var i alt 6 pct., hvoraf de 4 pct. er båndlagt, kan man sige, af 2 gange 1 dyrtidsportion på ét år, og der står også i hensigtserklæringen, at der skulle være 2 pct. i hvert af overenskomst-årene 1977-78 og 1978-79. Som sagt har der været mange fortolkninger af, hvordan dette skulle forstås, men jeg har aldrig før nu under denne sags behandling hørt, at det skulle være inklusive enhver afsmitning og lønglidning. Hvis det var tilfældet, skulle arbejdsmarkedets parter faktisk have nået en nulløsning, eftersom de 2 pct. af enhver måtte kunne påregnes, hvis ikke der bliver en frygtelig baisse verden over i de næste par år, at medgå i lønglidningen. Det vil sige, at det skulle have været pålagt LO og Arbejdsgiverforeningen at nå en absolut nulløsning for at reservere de små 2 pct. til, hvad der måtte kunne komme af lønglidning og deslige. Det har jeg aldrig hørt påstået fra nogen side, og det ville have været ganske tåbeligt at sætte f. eks. LOs forhandlere til forhandlingsbordet, hvis det var det, der havde været hensigten. Derfor føler jeg, det er en afsporing af enhver intention og enhver tidligere fortolkning, og jeg mener ikke, der kan lægges den fortolkning i disse ord, at det skulle have været forstået på den måde. Desuden må det da givetvis være forligspartiernes egen fortolkning af, hvordan deres egen tekst skal forstås, der må være udslagsgivende.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Jeg må sige til hr. Melchior, af jeg til gengæld aldrig har hørt et indlæg af den karakter, når det drejer sig om augustforliget. Økonomiministeren har jo selv fortolket det. Hvis

hr. Melchior gennemgår de spørgsmålsbesvarelser, der findes i betænkningen om augustforliget, altså den folketingsbeslutning, der blev truffet, vil han se, at det deraf ganske klart fremgår, at også lønglidningen er med inden for rammen af de 2 pct. Hr. Melchior var ikke dengang medlem af folketinget, men hvis han ville gøre sig den ulejlighed at læse disse spørgsmålsbesvarelser, ville han overhovedet ikke kunne være i tvivl om, at det er fortolkningen, og den fortolkning er hr. Melchior altså også bundet til.

Formanden:

Hr. Melchior for en kort bemærkning; så går vi over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Det er muligt, at jeg fortolker anderledes end økonomiministeren, det vil økonomiministeren sikkert ikke tage mig ilde op. Jeg fastholder stadig, at det ingen steder hører hjemme at skulle have sendt arbejdsmarkedets forhandlingspartnere til forhandlingsbordet og forhandle om et absolut nul. Det ville have været en hån, og en sådan hån har nok ikke været påtænkt

Wilhelm (VS):

Det kan være svært nok for os herinde at følge med i, hvad der er kommet af oplysninger på de ca. 80 spørgsmål, der er besvaret i nattens løb, men jeg tror, det er endnu sværere for offentligheden, og derfor har jeg lyst til at fremdrage nogle ganske få, helt centrale facts, som nu er kommet på bordet i svardyngerne, fordi disse centrale punkter efter min mening er egnede til at karakterisere den såkaldte indkomspolitik og det, socialdemokratiet kalder sin krise- og beskæftigelsespolitik.

Der er foretaget en beregning over, hvad dette tvangsindgreb vil betyde for reallønnen for den gennemsnitlige LO-arbejder, som det hedder i svaret. Konklusionen på den beregning er, at der er tale om en reallønsnedgang på 3-4 pct. på årsbasis, hvis priserne udvikler sig, som OECD har forudsat, og man tager højde for martsdevalueringen, men derimod ikke tager hensyn til den merskat, som de overskydende ATP-portioner vil føre til, altså en reallønsnedgang på 3-4 pct. på årsbasis. At svaret så i øvrigt indeholder en hel masse besværgelser om, at OECD nok ikke har ret, at